

אמרו לו פרק שלישי כריתות

מסורת הש"ם

בגמאות נב' [ומולן קה' וצ'ענ'],
בגמאות קה' (ו) קנסדיין פה.
ז' לב', (ז) יומפקתן קנסדיין
ס' ג' גמאות נב' קנסדיין פה' (ו).
ט' ג' טולנטו וארה גאניה הצעין (ו) עי'
פ' צ'ס' (ו) יומאות נב'.

הנחות הב"ח

ל-ה' נם צע' נ-ה' קומי נ-על ה' נ-ה' צ-ה' כ-ה'
 נ-ה' ח-ה' כ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה'
 נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה'
 נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה'
 נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה' נ-ה'

זה לא לית לך לובי פארד אסורה חל על איסור לה ליה איסור
נהי דאסטרו חל על איסור לה ליה איסור לה
מסופיך ואיסור בז' בז' אל אית לה בז' שבא בעד
אמו והולדת בז' דאסטרו בז' והואותו איסור לה
הדרי אית' נשאת לאחיזו מינו דאיתוסוף איסור לה
לגב' אהון איתוסוף לגב' דרייה נשאה
לאחיז אבוי מינו דאיתוסוף איסור לא לובי שאחרו
אי' אבוי איתוסוף לגב' דרייה ה' לא אשר
איש מינו דאיתוסוף איסור לגב' עלמא איתוסוף
נמי לגב' דרייה ה' נדה מינו דאיתוסוף איסור
לגב' בעלה איתוסוף נמי לגב' דרייה: מתני'
ח'הבא על בת בתה חיב' עליה מושם כת בתה
וכלו' ואשת אחיו ואשת אח' אבוי (ואהו)
אשרו ונשאה הח' עלה מושם אש' אבוי עבר
עבר וקן ונשאה הח' עלה מושם אש' אבוי
ווקן הבא על בת אש' אבוי מ' שרא' ל' ז'
קרני חיב' עלה מושם אש' אבוי עבר
אי' רוחנן בז' שנפלה לו ליבום א' מה עבר
אי' יעקב שעבר מושם כלת בנו שנירא ז'
בדתני' י'כלתו ערוה כלת בנו שנירא וכון אה'ת
מושיא' כת' בנה ובכת' בנו עד סוף כל' עלי'
הדרות ומ' אית' לה ל' י'ois איסור חל על
איסור והא תנ' י' עבר עבריה שיש בה שת' מ'
מיהות נידון בחמורה רב' י'ois אס' נידור
בז'קה ראשונה שבאה עלי' ותנ' י' ביצה'
אי' י'ois נידון בז'קה ראשונה חמותו ונשאה
אשר נידון מושם חמותו אש' א' אש' א' אש' א'
אברה מורה רב' י'ois באס' מושף וכן
אתא רב' נידון מורה ר' י'ois באיסור
מוסיף י' מא' איסור מושף איכא הכא בעד
זראיכא ברא לסבא מינו דאיתוסוף איסור
לגב' בריה איתוסוף איסור לא לגב' דרייה
חמותו וכלו' ואשת אחיו ואשת אח' אבוי
ואחותו אש' חמותו רב' י'ותן בז' הבא בעד
אם חמ' וועל אם חמותו חיב' עלה מושם
אומר הבא על חמותו חומו אמר' לעלה מושם
חמותו ואם חמותו חומו אמר' לעלה מושם
שם אקה ה' וב' א'רב' אליעזר א'רב' הוועשי' ר' ז'

גשאת לאהיו מינו דעתותך בו.
וכל מומולת קיל ומלס כן כי
זהם היה מל מוקור מכם מה על הייטר כ
כונמי ממויר ומלס כן ייכל לאקור ממולת כל
ברלהטבון פטור באל קמבר גלו ליהובון בל

הבא על בת בתו. סקסה לביינו נופלטת נעלג.

לְחַד אָמֵן פ' כְּמַלְכֵי שָׁגָנָה סָלֵךְ
לְטַב בָּמִי פ' כְּמַלְכֵי לְקֹדֶשׁ
צִילָּה סָלֵךְ הַ וּפְסִילָּה מְלָכָתָה
וְסִיטָּה לְלָכָה וּמִינָּן טְמֻסָּה עַזְּבָעַז
הַסְּעָדָה קָרְבָּן טְמֻסָּה יְהָוָה:

שיטה מקובצת

אלמא לאו מעיין הווא זציריך הכה
ביהיסט: ואוי אמרת חלב מעיין
נינחא ליה דקיל' דבשתם דעתך

עין משפט
נֶר מזוֹה

١٢

אללא לא רבי יהושע היה וכותני י"ז בה ה"ל מלח' מעך
 (ט) מסוס דוקה עכלנות מלחקן ופל"ר ל"ש דמ"י למ"ו מיל"ד
 נ"ב מ"י פ"ס מ"ל מלמת צנוגת
 ס"כ מ"י פ"ס מלמת צנוגת
 נ"ה מ"י פ"ס מלמת צנוגת ד:

דברינו גרשום

המם ומלהם נלו' ר' ע' למ' י' י' י' ט'ע'ן:
בכתף ש' ע'ת' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'
 עז'ו'ן: ב' מ' ט'ר'ה.
 פל' כ' ג' נ' ל' מ' מ' ט'ו'ן ו' ל' ע' ט'ע'ן
 קדר' וכ'ו'ן ו' ע' מ' ט'ע'ן
 ופ' ג'ל'ן ו' ד' ו' ז' ו' ז' ו' ז' ו' ז' ו' ז'
 בר' ח' ו' ו' ז' ו' ז' ו' ז' ו' ז' ו' ז' ו' ז'
 אל' אל' ס' ו' ז' ו' ז' ו' ז' ו' ז' ו' ז'
 פיל'לן ח'ג'ב'לן ו' ק' נ' ו' ק' נ' ו' ק' נ'
 ו' ש' י' ט' פ' ל' כ' :

בילה מניה ולא מא' קמ' דאין תנא דרביה ואיכא תנא דלא קיבלה א' אפי' תנא סבר לה כוותה בחורא ופליג עלייה בחורא סבר ליג' עלייה במעילות ה' ד' מועלות אמר שמואל דברים בעולה מצטרפין הבהיר והחלב וחין הסתן נ שאכל מה' אכרים ר' לא אמר אףלו תמא באבר ר' רבי יצחק נפחא אמר בנון שאכל בה' מני קידורה כל בה' טעמי: מתני' א' אמר ר' עקיבא שאלתו את מלכאות הרבה שבתאות הרבה מעין מלכאח אחת על כלן או חייב על כל אחת ואחת אמר ר' לו' ג' מק' ז' ומה נדרה שאין בה תוצאות הרבה וחותמות ואחת שבת שיש בה תוצאות הרבה ומיתנות הרבה כל אחת ואחת אמרו לו' ז' אם אמרת בנדра שיש מווור על הנדרה והנרגה מוזהרות עלי' האמר שבת אחת אמר לי הבא על הקטנות יוכיח שאין בה אלא כל אחת ואחת אמרו לו' ז' אם אמרת בקטנות שאף יש בנה לאחר ומון האמר שבת שאין בה עכשויל לי הבא על הבהיר יוכיח ז' אמרתי לו' הבהיר מיניה אי שבתאות בגופן דמיין ואי לא ז' בעי מיניה אחת שבתאות הרבה ז' אלא ולדי מלכאות אי כאבות ז' נבעי מיניה העושה מלכאות הרבה מעין מלכאה א' אמרו כי רב תרתי בעי מיניה שבתאות בגופן דמיין ז' מלכאות כמלכאות דמיין אי לא ושבתות ז' היכי לדון מלכאות פשיטא לה' דימים שבניתים היין ידועה מלכאות הוא רביעי מיניה אי בגופן דמיין אי לא או מלכאות פשיטא לה' ז' דבגופן דמיין ושונגת שבת ודון דימים שבניתים אי היין ידועה לחلك אי לא אמר רביה מסתברא

(ג) נקם ככ[...], (ד) מילא טו[...].
 (ה) ק' ל' לי [וכ' מ' נמצנ[...]
 סבכניותים], (ו) מטה. ר' ק' [...]!
 (ז) ק' מכם,

(ה) נם כוונון מילוי מה עמי הארץ עמי מיניהם טומט ומי גב עמי הארץ (ג) רשי ד"

שניהם נקבעו בתקופה בה מילא צ'ארלס גודמן תפקידו כראש מוסמך של אוניברסיטת קולומביה ובראשם עמד גם כרקטור אוניברסיטה זו. מילוי תפקידו כרקטור היה מושג על ידי גודמן לאחר שפיטר דהון, נשיא אוניברסיטה, נפטר בשנת 1895. גודמן מילא תפקידו כרקטור במשך ארבע שנים, עד 1900, אז פרש מתפקידו. במקומו מונה ג'יימס פאלון, מילוי תפקידו כרקטור נמשך עד 1904. גודמן מילא תפקידו כרקטור אוניברסיטה במשך ארבע שנים, אך לא מילא תפקידו כרקטור אוניברסיטה במשך ארבע שנים נוספות. גודמן מילא תפקידו כרקטור אוניברסיטה במשך ארבע שנים נוספות, אך לא מילא תפקידו כרקטור אוניברסיטה במשך ארבע שנים נוספות.

אחרים על איסורו דחתם אישושם
הויל זען סיינו נל' דעתם של